

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

3. pred koncom cirkevného roka: Znamenia časov (12.11.2017)

Jer 5, 31

Proroci ľ živo prorokujú v krajine a kňazi vládnu na svoju päsť. Ale môjmu ľudu sa to páči. Čo však urobíte, až to skončí?

Bratia a sestry

Téma dnešnej nedele nám hovorí o znameniach konca časov. O tom, že zem svet sa blíži k príchodu antikrista a že je na tento okamih po celú históriu pripravovaný. Jedným z týchto znamení a systematickej prípravy na poslednú fázu dejín sú samotné falošné učenia, ktoré by chceli pomýliť kresťanov a zviešť celú kresťanskú cirkev ku zvodom.

Priznám sa, že si veľmi vážim učiteľa národov Jána Ámosa Komenského. Kvôli svojej protestantskej viere musel ako biskup Jednoty bratskej opustiť České kráľovstvo a znášal pre meno Ježiša Krista aj všetko nepohodlie sveta. Komenský počas života napísal veľa inšpiratívnych, až nadčasových spisov, ktoré sú veľmi aktuálne aj pre súčasnosť. V súvislosti s touto dnešnou témou si chcem všimnúť jeden jeho útlý spis s názvom „Haggeus revidivus“ (Znovu oživujúci sa Aggeus). Jedná sa o narážku na biblickú knihu proroka Aggea, ktorá je druhou najkratšou knihou v starej zmluve. Jej hlavnou témou je obnova Jeruzalemského chrámu v období, keď sa Izraelci vrátili z Babylonského otroctva a chrám spolu s celou krajinou ležal v troskách.

Komenský prenesene hovorí, že kresťanská cirkev by mala byť čistá a bez poškvرنy. Takú si ju založil Pán Ježiš Kristus. Lenže hlavným pôvodcom všetkých deformácií v cirkvi je sám satan. Keď ľudia vo svojej viere duchovne zaspia, rozsiera svoj pekelný kúkoľ falošného učenia. Komenský vo svojom už spomenutom spise poukazuje na to, ako diabol v kresťanskej cirkvi rozsiera kúkoľ bludov a falošného učenia. Komenský to robí vo svojej knižke v desiatich bodoch, ktoré si teraz bližšie všimneme a rozoberieme.

Kedy teda diabol rozsiera svoj pekelný kúkoľ, svoju pekelnú burinu falošného učenia?

1. Keď ľudia zabúdajú na Božie slovo a zvykli si žiť bez neho. Vidíme to na príklade kráľa Šalamúna. Podľa Biblie sa jedná o najmúdrejšieho izraelského kráľa. Po rokoch svojho kraľovania však začal hľadať spoločenstvo s pohanmi. Zbral si množstvo pohanských žien, ktoré jeho srdce odvedli od Hospodina a to až do takej miery, že sa dostal do slepoty pohanstva. Podobne Rechabeám s celým Izraelským národom opustili Božie slovo, ktoré potom kdesi stratili. Následne ho nemali 300 rokov a vôbec im ani nechýbalo. Až za kráľa Joziáša bol znovu objavený Boží zákon kdesi medzi schovanými knihami v Jeruzalemskom chráme. Preto bez Božieho slova sa rozmohli medzi Izraelcami rôzne povery a modlárstvo, takže všetci proroci mali veľa práce. Keď sa svetlo schová pod nádobu, alebo za stenu, potom sa urobí tma. Veľmi dobre to vedel aj kráľ Dávid, ktorý povedal, že sa desí ľudskej hlúposti, v ktorej ľudia opúšťajú Boží zákon a na slovo Božie zabúdajú. Preto prosí Boha, aby mu dal milosť držať sa Božieho slova po celý život, lebo iba vtedy nebude zahanbený. Krásne o tom hovorí celý 119. žalm.

2. Keď ľudia odchádzajú od Božieho slova k nadprirodzeným videniam a zjaveniam. Potom sa dostávajú do rovnakých bludov, ako keď sa Saul radil s mŕtvym Samuelom, ako a o tom píše v 1. Sam 28. kapitole. Ľudia aj v kresťanskej cirkvi získavajú rôzne senzácie pri údajných zjaveniach sa

bytostí z druhého sveta. Ľudia postavili svoju vieru na kladenie svojich otázok mŕtvym a na ich zjavení sa. Nepovedal však Pán Boh: *Keď vám povedia: Pýtajte sa duchov zomrelých a veštcov, ktorí šušľajú a šepkajú, povedzte: Či sa ľud nemá pýtať svojho Boha, ale mŕtvych kvôli živým? Kučeniu a svedectvu! Naozaj, nebude úsvitu pre slovo, ktoré hovorím (Iz 8, 19-20).* Takýmto spôsobom vstupuje medzi nás diabol a vkladá do takýchto zjavení svoje pasce. Tí, ktorí veria podobným zjaveniam, nikdy neutečú pred poverou a falošným učením.

V roku 1643 sa odohrala v Bratislave ohromná senzácia. Jednej žene sa zjavil z očistca duch mŕtveho bratislavského občana Klimenta. Odovzdal jej určité správy a zanechal po sebe rôzne znamenia. Hneď sa toto miesto stalo pútnickým, kde chodili ľudia obdivovať údajný zázrak. Ako odpoveď na toto zjavenie sa napísal evanjelický biskup Zachariáš Láni knihu, v ktorej rozoberá údajný zázrak. Vo svojom spise verí, že sa duchovia zjavujú, ale nie všetci sú dobrí. Spomenutý očistcový duch sa však ukázal podozrivým preto, lebo „1. sa ukázal v podozrivú hodinu, 2. v rúchu bielom, 3. ako obluda a tieň, 4. v tele 5. ohnivom, 6. ktoré ale telo spomenutej panny nespálil, 7. duch nemá zostať tak dlho nemým, 8. a už vôbec nemá objímať panny. V závere knihy píše, že to nebol iný, ako „V spúsobu Klimenta mŕtveho živých podvádzajúci a k hrešeniu a bludom namlúvajúci sám najhorší diabol z pekla.“

3. K Božiemu slovu pridávajú filozofiu a ľudskú múdrosť. Pán Ježiš hovorí: Hľadte, aby vás niekto nestrhol mudráctvom a prázdny mánením podľa ľudského podania, podľa živlov sveta a nie podľa Krista (Kol 2, 8). Čo mohol vedieť Aristoteles, alebo Platón o Božej múdrosti a o Božom tajomstve, ktoré bolo skryté od vekov? Nikto z múdrych tohto sveta túto múdrosť neprijal, pretože ju zjavuje iba Boh prostredníctvom Ducha Svätého. Ak sa niekto nechá viesť iba svojím rozumom aj v cirkvi a iba na tom stavia, veľmi ľahko skĺzne do bludov. Takto kráčali Izraelci svojou fantáziou a namiesto Mojžiša si postavili za vodcu mŕtvu modlu. Podobne farizeji miešali Boží zákon s tradíciou svojich predkov a tak spôsobili vo svojom strede mnoho povier a falošných učení. Nemôžeme sa teda čudovať, že aj medzi kresťanskými cirkvami sa nachádzajú mnohé falošné učenia. Pretože aj medzi veriacimi sú takí, ktorí majú záľubu v mudrlanstve, alebo sa riadia iba svojím vlastným rozumom a citom, namiesto Ducha Svätého.

4. Ak ľudia študujú Písmo sväté so zlou motiváciou. Cieľom Biblie je skutočnosť, aby sme pochopili, že Hospodin je Boh. Aby sme Mu slúžili a v tejto viere očakávali večný život. Kto s týmto vedomím pristupuje k Biblii, tomu Duch Svätý zjavuje hlbiny Božie. Niekto sa však zaoberá s Bibliou ako s každou inou knihou len kvôli tomu, aby si rozširoval vedomosti. Takto sa míňa cieľa a všetka jeho snaha stroskotá. Z toho potom vznikajú falošné učenia.

5. Niektorí ľudia čítajú Písmo sväté, ale zabúdajú volať k Bohu, aby im poslal Ducha Svätého. Pokiaľ sa spoliehame na to, že všetko z Biblie pochopíme iba vlastným rozumom, ďaleko nezajdeme. Ale Duch Svätý nám radí, aby sme mali úctu pred Bohom a nespoliehali sa na svoju vlastnú rozumnosť. Ak čítajú Bibliu bez modlitby, potom ľudia nachádzajú v Biblii to, čo tam nie je a vznikajú falošné učenia. Pretože náš rozum je ohľadne Božích vecí slepý a sám sa v takom iba zamotáva. Tohto sa bál Dávid a preto sa vždy modlil, aby mu Boh otváral oči k Písmu Svätému. Aby ho Duch Svätý viedol a ukazoval mu svoju cestu. Toto mnohí ľudia nerobia a preto sa nemôžeme čudovať, že namiesto svetla z Biblie skôr veci okolo seba zatemňujú.

6. Nestačí to, čo potrebujú pre spasenie, ale sa púšťajú do rôznych špekulácií. Tatko prišli rôzni ľudia študujúci Bibliu k falošným uzáverom a k bludným učeniam. Pretože tam hľadali to, čo v Biblii nebolo a vytvárali na základe toho falošné definície.

7. Na vine je taktiež vymýšľanie rôznych pojmov. Toto robia ľudia, ktorí sa chcú chváliť a hovoriť, že im Biblia hovorí niečo zvláštne, čo nehovorí iným. Preto apoštol Pavol napomína kresťanov k tomu, aby boli svorní a nemali medzi sebou roztržky.

8. Do Božích sa púšťajú ľudia, ktorí nemajú úctu pred Pánom Bohom. Pretože bázeň pred Hospodinom je počiatkom múdrosti, ako sa týmito vecami môžu zaoberať ľudia, ktorí si Pána Boha nectia? Ak sa to niekde deje, Duch Svätý uteká a odstupuje od myslenia nerozumných ľudí. O tom hovoril Pán Ježiš Židom, že nerozumejú Písmam, pretože nemilujú Boha. Aj takíto ľudia sa nachádzajú v cirkvi, takže sa nemôžeme diviť, ak zvädzajú aj druhých ľudí.

Martin Luther rozpráva príbeh: „Jeden kňaz raz ochorel a prišiel k nemu akýsi človek, ktorý ho presvedčil, že bude v nedeľu kázať slovo Božie miesto neho. Následne v kostole veľmi živo kázal. Celé zhromaždenie priviedol k plaču a na konci sa spýtal prítomných ľudí v kostole: Chcete vedieť, kto som? Som diabol! A preto som vám tak prísne kázal slovo Božie, aby som vás pri poslednom súde mohol lepšie obžalovať.“ Následne Luther pokračuje slovami: „Diabol môže kázať slovo Božie, môže na seba brať úrad kazateľa slova Božieho, môže dokonca aj prisluhovať sviatosti. Pretože diabol sa dokáže premeniť v anjela svetla.“

9. K falošnému učeniu prichádza, keď sa neučíme duchovným veciam od Boha na základe Biblie, ale od ľudí. V Biblii sa píše, že všetci veriaci budú vyučení od Boha a Pán Ježiš hovorí, že naša viera sa má takto zakladať nie na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci. Je to Duch Svätý, ktorý prichádza od Boha k človeku a dáva ľuďom múdrosť. Preto nám stojí ako príklad kráľ Dávid, alebo ďalšie biblické postavy. Tieto postavy, ako veriaci ľudia v histórii cirkvi nám majú stáť na povzbudenie vo viere. Môžeme si brať príklad z ich duchovných víťazstiev a učiť sa z prehier ich života. Nikdy nám však nesmú zastrieť výhľad na Pána Ježiša Krista, alebo na samotnú Bibliu. Božie slovo má byť vždy pre nás ten základ, ten duchovný pokrm, to najdôležitejšie pre našu vieru.

V pamätnom 500. roku reformácie si teraz viac hovoríme o reformácii a čítame si aj viac spisov, ktoré sa týkajú Martina Luthera. Lenže ani toto nám nesmie zastrieť náhľad na Bibliu, ktorá vždy má stáť na 1. mieste nášho života. Martin Luther raz napísal: „Láskavo vás prosím, ak chce mať niekto v tejto dobe moje knihy, nech nedopustí, aby sa mu stali prekážkou pri štúdiu samotného Písma Svätého.“

10. Nakoniec sú to ľudské žiadosti, ktoré nám bránia v poznaní pravdy. Niektorí ľudia sa boja priznať, že sa v niečom mýlili, alebo že niekto iný pochopil veci lepšie. Potom zotrávajú v pýche a prevracajú Božie slovo. Preto hovorí Hospodin: *Ajhlá, ja postavím prekážky tomuto ľudu a potknú sa o ne, otcovia zahynú spolu so synmi, susedia so svojimi priateľmi (Jer 6,21).*

Bratia a sestry, falošné učenia sa primiešavajú do cirkvi vtedy, keď zabúdame na svoj vzťah s Pánom Bohom. Keď zabúdame na výsadu, že sme prijatí za Boží ľud, aby sme boli oddelení pre Neho samého. Zabúdame na to, že sme povolani ku každodennému duchovnému boju proti diablu. Preto sa vždy modlime, aby bola modlitba dýchaním našej duše, duchovným dýchaním našich rodín, duchovným dýchaním nášho cirkevného zboru. Nadovšetko majme vždy Bibliu v centre svojho života, učme sa z jej stránok tomu, ako nás vedie Duch Svätý našim životom. Potom budeme otvorení pre pravdu a nie pre falošné učenie. Následne ľahko rozoznáme čo je a čo nie je od Boha.

Prajme si teda všetci, aby sme rástli v poznanej pravde Božej a boli sme v tom vyučovaní samotným Pánom Bohom. Pretože čo je nad to, je od zlého.

Amen.